

Argument for absolut at lægge Afsenderstationen i Kalundborg til Jorden.

P. Andersen: Jeg tror nok, at de to ærede Medlemmer kunde have sparet sig disse store Bekymringer med Hensyn til Bornholm, thi dette Spørgsmaal er jo endnu langt fra bragt paa det rene. Jeg vil i denne Forbindelse sige til det ærede Medlem Hr. Ibsen, at naar han nævner, at Centralstationens Størrelse bliver paa 2 kwt moduleret Energi i Antennen, saa er dette jo heller ikke afgjort; der staar i Lovforslaget: indtil 2 kwt i Antennen. Dette er imidlertid ikke noget teknisk Spørgsmaal, men et rent og skært økonomisk Spørgsmaal; har man tilstrækkelig Penge, kan man tage en stærkere Station, end hvis man ikke har tilstrækkelig Penge, og hermed staar ogsaa Spørgsmaalet Bornholm i Forbindelse. Det ordner sig imidlertid nok alt sammen, jeg tror ikke, man skal nære for store Bekymringer for dette Forhold i Øjeblikket.

Jeg skal heller ikke blande mig i Diskussionen om, hvorvidt Folkekirken bør have en særlig Repræsentant i Radio-raadet. Man skulde jo mene, at i dette Land, hvor næsten hvert eneste Menneske er Medlem af Folkekirken, var det ikke nødvendigt, at den blev særlig repræsenteret, og naar det ærede Medlem Hr. Blang mener at kunne være tilfreds, hvad enten det blev en Repræsentant for Folkekirken eller for Skolen, vil jeg spørge det ærede Medlem, om han ikke kunde være tilfreds med Departementschef i Undervisningsministeriet Graae, der er Medlem af Radio-raadet. Overfor det ærede Medlems Udtalelser om, at Undervisningsministeriet har saa mange Repræsentanter i Raadet, nemlig 5, vil jeg sige, at af disse er kun Departementschef Graae Embedsmand, medens de andre er Folk som administrerende Direktør for det kongelige Teater W. Norrie, Professor Dr. phil. Vilhelm Andersen, Skoleinspektør Arvin og Komponist Alfred Toft, altsaa Folk, der repræsenterer Interesser, der ligger udenfor, ikke særlig ministerielle Interesser.

Jeg har endelig en Bemærkning at gøre til det ærede Medlem Hr. Heilesen, som mente, at jeg havde rettet et for stærkt Angreb paa Lytterne, fordi de søgte mest mulig Indflydelse, efter at deres Ønsker om privat Drift var faldet. Det har jeg ikke sagt et eneste Ord om, men jeg har sagt, at de efter at have opnaaet den givne Indflydelse, efter at have faaet Sik-

kerhed for, at Finansudvalget og Ministeriet gav dem den Indflydelse, de forlangte, løb fra det. Det er altsaa noget helt andet, og det kan med god Grund kritiseres her, thi naar Folk som Repræsentanter for en Organisation har sluttet en Overenskomst med Ministeren og Finansudvalget, maa man kræve, at de skal holde den og gaa ind for den i den Organisation, de repræsenterer, og ikke handle saaledes som et enkelt af disse Medlemmer har gjort, der i et offentligt Blad, et Radioblad, er løbet fuldstændig fra alt, hvad han har sagt, har beklaget og jamret sig og nu erklærer, at han staar paa det gamle Standpunkt om ren og skær Privatdrift uden noget andet. Det har jeg beklaget og angrebet som noget, man ikke kan finde sig i her. Den højt-ærede Minister siger, at det, jeg har fremført vedrørende dette Spørgsmaal, ikke kan forholde sig rigtigt, da han ikke har hørt noget derom. Jeg har læst det i en Artikel fra et af de Medlemmer, der forhandlede med Ministeren om Sagen, en Artikel i et offentligt Blad, i Radiobladet; jeg beklager, at jeg ikke har Bladet hos mig, det var en meget interessant Artikel med Navns Underskrift. Som Følge af denne Artikel kan jeg udtale, at det er rigtigt, at den paagældende har offentligt taget Afstand fra den Overenskomst, han er indgaaet paa overfor Ministeren og Finansudvalget, og det er min Opfattelse, at saadanne Folk kan man overhovedet ikke forhandle med i Fremtiden.

Heilesen: Jeg er naturligvis ganske enig med det ærede Medlem Hr. P. Andersen i, at har man sluttet en Overenskomst, skal man holde den; men den Fremstilling, som er givet fra Lytterrepræsentanternes Side, gaar ud paa, at de har faaet at vide fra kompetent Side, at Spørgsmaalet overhovedet ikke vilde komme til Behandling her i Rigsdagen, da man i Finansudvalget havde truffet en Ordning, hvorefter det paa Forhaand var givet, at denne Sag vilde blive Genstand for en Statsordning. Idet de saaledes mener at have mistet enhver Udsigt til at opnaa en privat Ordning, altsaa at maatte regne med ikke at kunne gennemføre deres principielle Synspunkt, er det, de søger paa det Grundlag, de mener er givet, at sikre sig den mest mulige Indflydelse. Det forekommer mig, at den Betragtning kan man forstaa, og det forekommer mig ikke, at det ærede Medlem Hr. P. Andersen har noget Grundlag for det stærke Angreb,